

## Nr 117

Av herr Hamrin i Jönköping, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för friidrottens främjande.

Frågan om boxningens skadeverkningar och om lämpliga åtgärder i syfte att komma till rätta med denna avart av sportverksamhet har under senare år upprepade gånger varit föremål för överväganden i riksdagen, och det synes här och nu icke nödvändigt att närmare ingå på de medicinskt, humanitärt och etiskt betingade skäl, som kan åberopas för en från statsmakternas sida starkt restriktiv hållning, när det gäller boxningssporten.

Det skall emellertid erinras om att — enligt den internationella statistiken — antalet boxare, som enbart under år 1962 nödgades släppa livet till vid utövandet av sporten, uppgår till fjorton (därav fyra amatörer). Att denna dödtribut måste stämma till eftertanke synes uppenbart. Därtill kommer så den skadegörelse som, ehuru icke på samma sätt registrerbar, dock måste framstå som en för sporten i fråga allvarlig anklagelse. En verksamhet, som så uppenbart är oförenlig med de för idrotten eljest bärande principerna, bör icke av det allmänna stödjas. Även om det också finns andra idrottsgrenar som är långt ifrån ofarliga, står boxningen i en klass för sig, eftersom medveten skadegörelse där icke genom några regler beivras utan tvärtom förutses och sanktioneras av reglerna.

I bilaga 12 till statsverkspropositionen (handelsdepartementet) föreslås en icke oväsentlig höjning av det till fonden för idrottens främjande utgående anslaget. Som ett av motiven för den ökade medelstilledelningen åberopas bland annat de extra kostnader som är förknippade med det olympiska förberedelsearbetet. Det synes icke böra ifrågakomma, att boxningen i det sammanhanget tillerkännes någon del av anslaget. Sporten som sådan måste på grund av sina inneboende egenskaper anses diskvalificerad för olympiskt deltagande. Det kan här anföras att nyligen en samfällid aktion från läkarvärlden runt företagits i syfte att ge eftertryck åt kravet på att boxningen strykes från det olympiska programmet.

Med åberopande av det sagda hemställes,

att riksdagen måtte besluta

dels att ett uttryckligt förbehåll fästes vid beslutet om avsättning till fonden för idrottens främjande av innebörd, att någon svensk representation vid olympiska spelen från boxningssportens sida icke tillåtes komma i fråga.

dels att anslaget icke heller i annat avseende må disponeras för stöd åt boxningssporten.

Stockholm i januari 1963.

Yngve Hamrin